

ת"פ (באר שבע) 55206-07-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' עדן אליאס (אסיר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 55206-07-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' עדן אליאס - בעצמו ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 55206-07-23
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

1. עדן אליאס (אסיר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חנן אסולין
2. אבשלום תספאי (אסיר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ
3. דניאל טקה (אסיר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אשרף אבו סיאם
4. נהוראי נתנאל ממן (אסיר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אור בן שאנן
5. שלום טירונך - לא בעניינו
בית משפט השלום בבאר-שבע

[12.09.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

נאשמים 1 עד 4

רקע

1. נאשמים 1-4 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על פי הודאתם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שהו הנאשמים ביחד עם מר א' מ' כ' (להלן: "המתלונן"), באותו אגף עצורים בבית המעצר "אוהלי קידר".
- ביום 16.7.23, בסמוך לשעה 10:15, באגף העצורים, התרחקו המתלונן והנאשם 1 לקצה המסדרון על מנת לשוחח. או אז, לאחר שהתגלע ויכוח בין השניים, הטיח המתלונן מכת אגרוף בפניו של נאשם 1 והחל לנוס מהמקום. בנסיבות אלו, ובעוד הנאשם 1 רץ בעקבות המתלונן, בעט נאשם 2 במתלונן ומנע ממנו להימלט מהאגף. מיד לאחר מכן בעט גם נאשם 5 במתלונן, ונאשם 3 בעט בגבו של המתלונן, אחז בגרונו והפילו ארצה. בעוד המתלונן שרוע על הרצפה באגף, הכה נאשם 1 בפניו ונאשם 2 בעט בגופו.

- המתלונן הצליח להרחיק את נאשם 1 ממנו, קם על רגליו, ניסה להימלט אך נעצר על ידי נאשם 4 שתפס אותו בצווארו. המתלונן הצליח להשתחרר מאחיזתו של נאשם 4 ונמלט לתא שהיה פתוח באגף. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות חתך באורך 4 ס"מ בלחי מעל השפה העליונה וחתך באורך 7 ס"מ בקרקפת עורפית משמאל. טיעונים לעונש
3. בדיון שנערך בעניינם של נאשמים 1, 2 ו-4 ביום 19.6.24, התקבלו מטעם המאשימה רישומים הפלילי (ת/1, ת/2 ו-ת/3 בהתאמה); תעודה רפואית של המתלונן (ת/4); טיעונים לעונש בכתב (ת/5); וכתב האישום בו הורשע המתלונן (ת/6).
4. בדיון שנערך ביום 16.7.24 בעניינו של נאשם 3, התקבל מטעם המאשימה רישומו הפלילי (ת/7), וטיעונים כתובים (ת/8).
5. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות גופו וביטחונו האישי של אדם. ב"כ המאשימה טענה כי הגם שהמתלונן היה זה שהתחיל את אירוע האלימות, לא היה במעשיו כדי להצדיק את תגובתם האלימה והבריונית של הנאשמים. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה זהה ביחס לכלל הנאשמים הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר. אשר לענישה בתוך המתחם, הפנתה המאשימה לעברם הפלילי המגוון של הנאשמים וטענה כי על בית-המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרבים, וכי יש לתת משקל של ממש לאינטרס ההגנה על הציבור ולהרתעת הנוהגים באלימות.
- המאשימה עתרה למקם את עונשם של נאשמים 1, 2 ו-4, בחלקו הבינוני-גבוה של המתחם, ואת עונשו של נאשם 3 בחלקו הבינוני של המתחם. בנוסף לעונשי המאסר שלעיל, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונשים נלווים לכלל הנאשמים בדמות מאסר מותנה ממושך ומרתיע, קנס, התחייבות להימנע מעבירות ופיצוי משמעותי למתלונן. עוד צוין כי גם נגד המתלונן הוגש כתב אישום (ת/6), וכי בהמשך נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של חודש מאסר, ברם נטען כי לא ניתן להקיש מהסדר "סגור" זה לעניין העונש ההולם לנאשמים.
6. ב"כ נאשם 1 טען כי הנאשם בן 22, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ נאשם 1 הפנה לפועלו האלים של המתלונן כלפי הנאשם 1 בתחילת האירוע אשר הביא את הנאשם 1 לתגובה אלימה.
- נטען כי מדובר באירוע ספונטני ללא תכנון מקדים, וכי המתחם העונשי לו עותרת המאשימה מופרז ואיננו מבוסס. ב"כ נאשם 1 עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, אשר בתוכו יש להטיל על הנאשם ענישה בחלקו הנמוך, ולחפוף העונש לעונש המאסר אותו מרצה בדומה לעונשו של המתלונן.
7. ב"כ נאשם 2 עמד על חלקו של המתלונן כיוזם אירוע האלימות, וטען להעדר קשר ישיר בין המעשה המיוחס לנאשם 2 - בעיטה - לבין החבלות שנגרמו למתלונן בפניו/ראשו.

- נטען כי יש במעשה ההתגרות של המתלונן להשפיע גם על מתחם העונש של נאשם 2.
8. ב"כ נאשם 3 חזר על חלק הטענות הכלליים של הסנגורים האחרים, וטען בדבר חלקו הקטן יחסית של הנאשם - בעיטה יחידה בגבו של המתלונן.
- נטען כי לא קדמו לביצוע המעשה תכנון ומחשבה מקדימים.
- ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.
9. ב"כ נאשם 4 הצטרפה לדברי ב"כ נאשמים 1 ו-2, ציינה כי נאשם 4 מרצה עתה את מאסרו הראשון וכי חלקו במעשים הוא מינורי - לדבריה נאשם 4 אך עצר את המתלונן וכי יש לדון אותו אך ורק בהתאם למעשה זה, שכן לא מיוחסת לו תקיפה בצוותא.
- ב"כ נאשם 4 הוסיפה כי בשל מעצרו, נמנעו ממנו תנאים רבים של אסירים ויש להתחשב בפגיעה זו בנאשם.
- עוד נטען ביחס לחלקו של המתלונן עובר למעשי הנאשמים - מכת אגרוף לפניו של נאשם 1, ולכך שמעשה התפיסה של נאשם 4 פחות חמור ממעשה ההתגרות עצמו.
10. בדבריהם האחרונים, מסרו הנאשמים הדברים הבאים:
נאשמים 1 ו-2 מסרו כי אין להם מה להוסיף.
נאשם 3:
"כל זה קרה בספונטניות וזה לא היה מתוכנן. זה קרה ולא חשבתי שאגיע למצב כזה מבעיטה."
נאשם 4:
"אני מבקש מביהמ"ש להגיד שאני מביע חרטה, אני רק מבקש להתייחס לזה שהסדר טיעון שלנו הוא מסוים והמאשימה מבקשת עונש לא נורמלי."
מתחם העונש ההולם
11. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו. נוכח מיקום ביצוע העבירות בין כותלי בית המעצר, פגעו מעשי הנאשמים גם בערכי שמירת הסדר הציבורי וציות לכללי רשויות אכיפת החוק.
- בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית, אשר חוצה את כל סוגי האוכלוסיות והמגדרים. ר' למשל האמור בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (נבו) 27.10.2011):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

ובמסגרת ע"פ 5806/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גריפאת, נכתבו הדברים הבאים:

"זאת ועוד, במקרים של אלימות במרחב הציבורי, יש ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים במסגרת גזירת העונש בגדרי המתחם, זאת כדי לסייע במיגור תופעה מגונה זו אשר קנתה מקום במחוזותינו".

13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות דומות לענייננו (דומות יחסית, שכן תקיפות קבוצתיות אשר גורמות לפציעות וחבלות מוגשות ככלל בסעיפים אחרים - יב"ד) ממעלה את התמונה הבאה:

א. רע"פ 4473/24 גגנידזה נ' מדינת ישראל (נבו) (30.5.24)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בפני מותב זה בשתי עבירות של תקיפה חבלנית, בכך שתקף שני מתלוננים במסעדה. המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. במסגרת הערעור, הדגיש בית-המשפט המחוזי את חומרת האירוע וקבע כי מדובר בענישה "הולמת, מידתית וראויה". בקשת הערעור נדחתה אף כן.

ב. רע"פ 9037/14 יואב בן קוסוס נ' מדינת ישראל (נבו) (08.02.2016)

המבקשים הורשעו על פי הודאתם בעבירת תקיפה חבלנית על ידי שניים ובעבירת תקיפה חבלנית, בכך שהשניים, ביחד עם מספר נוספים, תקפו את המתלונן באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו. נאשם 1 נעדר עבר פלילי נדון ל-11 חודשי מאסר ואילו נאשם 2, אשר קיים לחובתו עבר פלילי ונקבע שטרם הפנים את הפסול במעשיו נדון ל-15 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 493/20 באסל שרים נ' מדינת ישראל (נבו) (8.3.2020)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית, בכך שהגיע לבית ספרה של בתו ומשסבר כי אב הבית נהג כלפיה באלימות, הכה האחרון עד שאיבד הכרה וגרם לו לשברים בארובת העין וחבלות נוספות. המתחם שנקבע נע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר. בשל העדר עבר פלילי ושלל נסיבות לקולה, נדון הנאשם ל-5 חודשי עבודות שירות. הן הערעור והן בקשת הערעור נדחו.

ד. עפ"ג (מח' חי') 68243-03-23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו) (13.07.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית על ידי שניים, בכך שתקף ביחד עם דודו את המתלונן - הכוהו באגרופים בראשו ופניו עד זוב דם והתערבות של עוברי אורח. המתחם שנקבע נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר. בערעורו, תקף הנאשם את מתחם העונש שנקבע אולם הערעור נדחה.

ה. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 15237-03-24 אבו פריח נ' מדינת ישראל (נבו) (16.7.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית ובשתי עבירות איומים, בכך שעל רקע של ויכוח בכביש, הכה במספר מכות אגרופ בפני המתלונן עד שעוברי אורח הפרידו בין השניים. בהגעת המשטרה, איים על המתלונן בפגיעה. למתלונן נגרמו המטומה, חבלה מדממת וחתכים מדממים. המתחם שנקבע נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. נוכח היעדר עבר פלילי, ואי כשירות הנאשם לביצוע עבודות שירות, נדון הלה ל-10 חודשי מאסר. במסגרת הערעור הוקל עונשו לכדי 8 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

- ו. ת"פ (שלום ב"ש) 44201-08-14 מדינת ישראל נ' נסים אטיאס (נבו 29.01.2015)
נאשם 1 הורשע בעבירת תקיפה חבלנית ובעבירת תקיפה סתם (בידי שניים או יותר) בכך שחבט במכות אגרופ במתלונן בפניו ובראשו. כמו כן, בהזדמנות נוספת הנאשם 1 תקף עם נאשם 2 את המתלונן בכך שאחז בגופו ומנע ממנו להימלט. למתלונן נגרמו חבלות וחתך שדרש סגירה באמצעות סיכה. המתחם שנקבע: בין 11 ל-28 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר.
- ז. ת"פ (אש') 62999-07-19 מדינת ישראל נ' אביטבול (1.4.2020)
הנאשם הורשע בביצוע עבירות תקיפה חבלנית ואיומים, בכך שהכה הנאשם את המתלונן בעורפו ובפניו, נגח בו והכה בו במכות אגרופ בפניו. כתוצאה, נגרמו למתלונן חבלות בדמות המטומה וחתך בעין ורגישות בגב. הנאשם הוסיף ואיים כי יהרוג המתלונן ככל שלא יחזיר לו חובו. בית-המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בעל עבר מכביד, 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל 8 חודשי מאסר מותנים (6 מתוכם במצטבר).
- ח. עפ"ג (מחוזי חי') 69615-07-17 גיא נוסקוב נ' מדינת ישראל (נבו 19.10.2017)
הנאשם הורשע בעבירת תקיפה חבלנית בכך שתקף אדם באגרופים בפניו וגרם לו לשבר וחתכים בשפה. המתחם שנקבע: בין 6 ל-18 חודשי מאסר. בערכאה הדיונית נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר. ערכאת הערעור התערבה והפחיתה עונשו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום, תוך שהודגש שעונש זה אינו חורג ממתחם העונש שנקבע בערכאה הדיונית.
- ט. ת"פ (שלום ב"ש) 60328-05-22 מדינת ישראל נ' סלימאן אבו מור (נבו 05.12.2022)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית בכך שדחף את אביו, אשר נפל ארצה, ועזב המקום. לאב נגרמו מכאובים בגבו, בראשו ובצווארו. בית-המשפט קבע מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי הכולל עבירות אלימות רבות, נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר.
14. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
15. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
· הנזק שנגרם מביצוע העבירה: הנזק שגרמו מעשי הנאשמים למתלונן, הינו נזק מוחשי וממשי: חתך אחד באורך של 4 ס"מ בלחיו וחתך שני באורך של 7 ס"מ בעורף הקרקפת. דומה כי אין צורך להכביר מילים על משמעותן של חבלות אלו בחלקי גוף כה רגישים וחשופים, על המכאובים הפיסיים והנפשיים הנלווים לכך.

· חלק יחסי בביצוע העבירות: סבורני כי לא ניתן להפריד באופן מלאכותי בין החבלות שנגרמו למתלונן לבין פועלים של כלל הנאשמים אשר השתתפו בתקיפה. ודוק, ככל הנראה סברו כך גם ב"כ הנאשמים והנאשמים עצמם עת בה הודו והורשעו כל אחד בעבירת תקיפה חבלנית אשר מצאה ביטוי כאמור בחתכים בפניו ובראשו של המתלונן, ובעובדות לפיהן "כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות...". (סעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן)

משכך, אין לקבל טענה לפיה מי מהנאשמים איננו אחראי לחבלות שנגרמו למתלונן. יחד עם זאת, ובהינתן כי סעיף העבירה בו הורשעו הנאשמים אינו סעיף עבירה של תקיפה חבלנית בצוותא חדא ישנה חשיבות מסוימת לפועלו הספציפי של כל אחד מהנאשמים, המשקפת את מידת מעורבותו ונסיבות ביצוע העבירה על ידו. בראייה זו דומה כי חלקו היחסי של נאשם 4 בביצוע העבירות קטן יותר בהשוואה לנאשמים האחרים. · הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק): לצד מעשי הנאשמים פוטנציאל נזק משמעותי. תזוזה של סנטימטרים ספורים במקום החתכים עלולה הייתה להביא לתוצאות אף קשות יותר מאלו שנגרמו בפועל, ובמקרים רבים של תקיפה קבוצתית דומה הסתיימו המעשים בנזקים כבדים.

· הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה: עובר למעשי הנאשמים, היכה המתלונן במכת אגרוף בפניו של נאשם 1. המתלונן אף נדון בתיק נפרד בגין עבירת תקיפה. יש במעשה זה משום התגרות וסיבה לתגובתו האלימה של נאשם 1 כלפיו.

עולה השאלה היא האם מדובר במעשה התגרות הרלוונטי אך לנפגע המייד - נאשם 1, או שמא יש להתחשב במעשה זה בעניינם של כלל הנאשמים.

סבורני כי התשובה לכך היא כי הדבר רלוונטי ביחס לנאשם 1 בלבד. על פי עובדות כתב האישום תקיפת המתלונן את נאשם 1 התרחשה בעת ויכוח ביניהם כשהם נמצאים בקצה המסדרון "הרחק מיתר העצורים". לאחר שהמתלונן תקף את נאשם 1 הוא ניסה להימלט מהמקום. ניתן ללמוד ממסד עובדתי זה כי לא היה בפועלו של המתלונן משום מעשה התגרות ביתר הנאשמים. הסיבה שהביאה את יתר הנאשמים לתקיפת המתלונן הייתה, כך נראה, "סגירת חשבון" עם המתלונן ונקמה מיידית על מעשיו כלפי נאשם 1.

· תכנון מקדים: דומה כי אין מדובר בעבירות מתוכננות ויזומות כי אם במעשים ספונטניים ללא תכנון מקדים. · מקום ביצוע העבירה: העבירה בוצעה בבית המעצר בהיות הנאשמים עצורים. נסיבה זאת מלמדת על העדר הפנמת הפסול שבביצוע עבירות פליליות בגינן הושמו הנאשמים מאחורי סורג ובריה, ויש בה ללמד על מידה לא מבוטלת של תעוזה וזלזול ברשויות אכיפת החוק.

· מידת האלימות: מדובר בתקיפה מתמשכת בבחינת "התנפלות קבוצתית" מדורגת מצד הנאשמים, אשר הביאה לנפילת המתלונן ארצה ולהמשך תקיפתו בעודו שרוע על הרצפה ונעדר יכולת אפקטיבית להתגונן. מצב דברים זה והתוצאה הפיסית של מעשי הנאשמים מלמדים על מידת אלימות בלתי מבוטלת.

- מתחם העונש של נאשם 1 יקבע גם בהתאם לסיבה שהביאה אותו לביצוע העבירה כנסיבה המפחיתה את חומרת המעשה ומידת אשמתו.
- מתחם העונש של נאשמים 2-3 יקבע גם בהתאם לחלקם המשמעותי במעשה התקיפה על פי עובדות כתב האישום המתוקן.
- מתחם העונש של נאשם 4 יקבע גם בהתאם לחלקו הקטן יחסית במעשה התקיפה על פי עובדות כתב האישום המתוקן.
16. בהתאם לאמור לעיל, מצאתי לקבוע שלושה מתחמי עונש נפרדים כדלקמן:
- א. לנאשם 1, מתחם שנע בין 4 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.
- ב. לנאשמים 2 ו-3 מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
- ג. לנאשם 4 מתחם שנע בין 4 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש
17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):
- גיל:
- נאשמים 1 ו-4 ילידי 2002, נאשם 2 יליד 1990, ונאשם 3 יליד 1995.
- עבר פלילי:
- א. לחובת נאשם 1 שתי הרשעות קודמות. במסגרת הרשעתו האחרונה נדון ל-28 חודשי מאסר בגין עבירות סחיטה באיומים והפרת הוראה חוקית.
- ב. לחובת נאשם 2 הרשעה קודמת במסגרתה נדון ל-6 שנות מאסר בגין עבירות חבלה בכוונה מחמירה ורכישה/נשיאת נשק.
- ג. לחובת נאשם 3 שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים מסוג פשע. במסגרת הרשעתו האחרונה נדון ל-21.5 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של סחר בסמים ונהיגה פוחזת ברכב.
- ד. לחובת נאשם 4 חמש הרשעות קודמות בעבירות אמל"ח, סמים ואלימות. הוא מרצה עתה עונש מאסר בן 30 חודשים.
- נטילת האחריות של הנאשמים על המעשים:
- הנאשמים הודו במיוחס להם, נטלו בכך אחריות על מעשיהם, ייתרו מהמתלונן את מעמד העדות בביהמ"ש וחסכו בזמן שיפוטי יקר.

אחידות ענישה:

נטען על ידי ב"כ הנאשמים כי יש ללמוד מעונשו של המתלונן אשר נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של חודש מאסר בפועל בחופף למאסרו. בענין זה נטען על ידי המאשימה כי אין להקיש מהסדר סגור. סבורני כי בנתונים שהובאו בפניי אין די בכדי לקבוע את עונשם של הנאשמים בהיקש מעונשו של המתלונן משני טעמים:

טעם ראשון הוא שברקע הסכמות עונשיות "סגורות" טעמים שונים אשר לא אחת מגלמים נתונים ספציפיים שאינם קשורים לחומרת המעשים. בענין זה הקריא ב"כ הנאשם 2 בטיעונו מתוך נימוקי המאשימה להסדר העונשי עם המתלונן, ובין השאר מנה את השיקול אותו הביאה המאשימה בחשבון בדבר האפשרות, אשר לא מומשה על ידי המתלונן, לצרף את התיק לתיק אחר בו נדון. הנה כי כן, דוגמה מייצגת לאותם שיקולי מאשימה אשר ברקע הסדר עונשי סגור.

טעם שני קשור בסעיפי העבירה השונים בהם הורשעו הנאשמים והמתלונן - תקיפה חבלנית לעומת תקיפה סתם (המתלונן) על ההשלכות בדבר חומרת המעשים והנזק אשר לצדם. סוף דבר

18. נוכח האמור, אני דן את נאשם 1 לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה, בניכוי תקופת המעצר בתיק זה בה לא היה אסיר או עצור בתיק אחר, והכל על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עֶבֶר אליו.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.24.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.12.24.

19. אני דן את נאשם 2 לעונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה, בניכוי תקופת המעצר בתיק זה בה לא היה אסיר או עצור בתיק אחר, והכל על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עֶבֶר אליו.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.24.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.12.24.

20. אני דן את נאשם 3 לעונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה, בניכוי תקופת המעצר בתיק זה בה לא היה אסיר או עצור בתיק אחר, והכל על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עֶבֶר אליו.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.24.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.12.24.

21. אני דן את נאשם 4 לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה, בניכוי תקופת המעצר בתיק זה בה לא היה אסיר או עצור בתיק אחר, והכל על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עֶבֶר אליו.

ג. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.12.24.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.12.24.

אני מבהיר לנאשמים כי כל סכום שישולם על ידם יזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי יזקפו התשלומים לזכות הקנס.

המאשימה תמסור פרטי מתלונן במזכירות ביהמ"ש בתוך 14 ימים.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' אלול תשפ"ד, 12 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.